

יוסף ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "החסדי יוסף ורחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעליל")
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ו מר חשון התשע"ז

1402

מתפלל

מב' לעומר אבות ה'

שבת כז' אייר ה-תשפ"ב
 פרשה: במדבר
 הפטרה: והיה מספר שבת מברכין
 ראש חודש סיון ביום שלישי המולד ליל שלישי
 בשעה: 18:04
 1 - 2 חלקים

הדלקת נרות - 19:20
 צאת השבת - 20:14
 ר"ת: 21:08

הדלקת נרות בשבת הבאה 19:24

שעה	מזמור	נשא
4:11	4:14	עמוד השחר:
4:18	4:21	זמן טלית:
5:36	5:38	זריחה:
12:41	12:40	חצות:
13:17	13:16	מנחה גדולה:
19:47	19:43	שקיעה:

תפילות

תפילות חובשים

רבי מתחם מענדל מקונק פרש בעירוב ימיו מן העולם ונתפטר בחורו. באותם ימים ביקשו רבים מחסדיו להתקבל אצלו, אך לא קיבלם. פעם אחת הגיע יזכר פשוט מאחד הכפרים בסביבה וביקש להיכנס בחדרם. שאלוהו מה קרה, והשיב שפרתו חלתה והוא בא לבקש מחת הרבי שיחפץ עליו, שתחלים.
 הודיעו את הדברים לרבי, ולהפתעת הכול הורה להכניס אליו את האיש שאלוהו לחצר מן מדוע סירב לקבל אנשים שבאו לשאול בעניי עבודת ה' וניאות לקבל איש פשוט המבקש על פרה. השיב הצדיק: מוטב יהודי המדבר על פרה וחושב על פרה, מיהודי המדבר על הקב"ה וחושב על פרה...

העלון לרפואת חמי וחמתי שלום בר שמחה ומרים בת רחל מנשה בר דוד וברוריה מרת אחוה' דינה בת רחל הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל 052-5079555

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני"

"למה במדבר סיני? מכאן שנו חכמים: בשלשה דברים ניתנה התורה - באש, במים ובמדבר...". פרשת במדבר סיני נקראת סמוך לחג מתן תורה.

בשעה שניתנה התורה לעם שהיה באותה שעה בשיא ההתעלות ואמרו "נעשה ונשמע", בכל זאת התורה נכפתה עליהם הר כניגית. "ויתיצבו בתחתית ההר - מלמד שכפה עליהם הר כניגית ואמר להם: אם אתם מקבלים את התורה, מותב, ואם לאו, שם תהא קבורתכם...". והדבר תמוה, מדוע היה צורך לכפות עליהם הר כניגית דוקא בשעת התעלות ורצון? הו"ל אומרים על יצר הרע: "דצדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כהוט השערה". הרשע לא מבהין בהר הניצב מעברו, הוא רואה רק את חוט השערה, בגלל צורתו המיוחדת של ההר - ההר דומה לניגית גדולה. יכול אדם לטייל בתוך ההר מבלי להבהין שבעצם זו מלכודת שממנה לא יצא. הצדיק מבהין בהר ונוהר, אך הרשע נכנס בכל זאת, הוא רואה רק את חוט השערה ולא מעבר לכך, ובסופו - שם תהא קבורתו. נתינה זו של "כפה עליהם הר כניגית" היא לא רק בזמן מעמד הר סיני, אלא זאת תופעה המתקיימת בעם ישראל מאז ולתמיד. בכל מצב יש צורך בכפייה, ובשאיפה שהעם יראה את ההר שלפניו ואז יפעל בהתאם למצב הקיים. הנהגת המדינה היום, רואה רק את חוט השערה הנמצאת בדרך, ולכן חושבת היא ש"קל לעבור". אך לעצרתנו, היא נלכדה בתוך ההר, ועם ישראל ישלם על כך, לדאבונו, ביוקר. דברים לא נכונים נעשים וחובה עלינו לעצור את ההדרדרות. לחשוב, לראות את האמת ואת ה"הר" שבפתח ולסגת חזרה כל עוד הדבר אפשרי, כי עדיין הדרך "החוצה" אינה חסומה, וזו אמנם עת רצון.

העלון לע"ג הודות הגלמודה עישה גבאי בת אסתר ע"ה שנלב"ע כח' אדר תשפ"ב.

ובשוכבו על משכבו רואה יצחק חורי את עצמו כעשיר מופלג, היושב בלשכתו המפוארת ומנהל עסקים ענפים ומוצלחים.

והנה מופיע שלוחו של המלך ומבקש הלוואה גדולה בריבית זעומה. "בשום פנים ואופן לא" הוא מסרב, והמלך מתכעס ומטיל עליו גזר דין קשה. לשונו תיכרת, וכל רכושו יוחרם לאוצר המלוכה.

בנקודה זו מסתיים החלום המבעית, ויצחק פוקח את עיניו בחדר החשוך כשגופו מכוסה זעה קרה.

הוא טרם מבין כי זהו רק חלום, וברוב חרדתו ובעתתו הוא מתיישב במיטתו ופורץ בבכי מר. "אוי ואבוי, רבונו של עולם", הוא ממלמל, "מה לי ולעושר הנורא הזה? רבונו של עולם, הלוואי שהייתי נשאר עני ואביון, אבל בריא ושלם".

עוד שעה ארוכה חלפה עד שיצחק נרגע אט אט, ועדיין - החלום עמד לנגד עיניו במוחש, בלבב את דעתו והחסיר פעימה מליבו.

הבוקר האיר ויצחק עלה לבית אדוניו, כשפניו חיוורות כסיד בהשפעת החלום מאמש.

"מה לך, יצחק?" שאל הגביר. "האם הנך חולה?"

"לא", התלעלע קולו של המשרת. "אבל חלום נורא חלמתי, ונפשי מבוהלת עלי". והוא פתח וסיפר על החלום המוזר והמפחיד.

"חלום חלמת?" נהם הגביר ברוגז. "אצלי אין זה חלום כי אם מציאות, ככל הנראה, העתיק שר החלומות את מציאות חיי לחלום הלילה שלך, על מנת שתהא נושא בעול' עם אדוניך. אתה, צרתי צרה ואין מנחם לי ..."

שלושה חודשים חלפו. שלושה חודשים בהם היה בטוח יעקב כליפא כי בלתה אליו הרעה מאת המלך, וכי בעוד זמן קצוב תיפרד לשונו מפיו והוא ובני ביתו יושלכו אל הרחוב בחוסר כל.

לברוח לא היה שייך, יען חיילי המלך שמרו את צעדיו. כל שנותר לו היה להתפלל ולייחל לישועה.

ואז, שלושה חודשים לאחר אותו מעשה, אירע הנס.

המלך שבק חיים ונסתלק מן העולם בפתאומיות!

ולא שעם מותו של המלך פקעו העונשים שהטיל על עוברי רצונו. אולם נחמתו של יעקב כליפא הייתה בכך שעל כסאו של המלך עלה בנו הבכור, שידירות איתנה וחזקה הייתה לו עם יעקב.

יעקב ניצל את השעה. הוא עלה לארמונו של המלך הטרי, הפיל תחינה, ביקש מחילה, נשבע בכל הקדוש והיקר כי לא ירהיב עוד עוז להמרות את פי המלך, וזכה לחנינה.

"נעתרתי לך" אמר המלך. "העונש שהטיל אבי על ראשך בטל ומבוטל, לך לביתך, לחיים טובים ולשלום".

הודעות מרכז "תפילות" תפוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

שיעורי לווין

לע"ג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרשב"ע ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

העלון לרפואת והצלחת יוסי ביטון הבעלים של "אביזרי הגולן" וכל משפחתו ישלם ה' פעולו אמן

"הקרב את מטה לוי"
 קרא הוא דכתיב צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה (במדבר רבה ג, א). בעולם מצויים שני מיני צדיקים ושניהם צדיקים גמורים, אך החילוק ביניהם, האחד הוא תמיד דביקות עם השם יתברך ועושה עבודתו המוטלת עליו, והוא צדיק רק לעצמו ולא לזולתו, כלומר שאינו משפיע מצדקתו לאחרים והוא נמשל ל"ארז" שאינו עושה פירות. אבל הצדיק השני שמקרב את ישראל לאביהם שבשמים, נמשל ל"תמר" שעושה פירות. והוא "צדיק כתמר יפרח", כלומר שהוא מוציא יקר מזולל ומפריח ומרבה הטוב בעולם. והוא שאמרו בתלמוד (ברכות לד:): "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד". כלומר שזה הצדיק השני שמקרב את ישראל לאבינו שבשמים, הוא נקרא "בעל תשובה" היינו שהוא בעל אדותו על התשובה, כי הוא החוזרים למוטב ורבים השיב מעוקן וגרם תשובה בעולם, ושכרו כפול ומכופל הרבה יותר מהצדיק הראשון שלא דואג לאחרים אף שהוא צדיק גמור.

"יתן משה את כסף הפדיון לאהרן ולבניו על פי ה' כאשר צוה ה' את משה"
 ויש להקשות, מדוע אמר הכתוב כאשר צוה ה', והרי כבר אמר הכתוב על פי ה' ונראה, לומר, כי מכיון שיש במעשה זה הטובה, לאהרן אחיו ובניו, היה מקום לומר כי היה למשה נחת רוח להטיב לאחיו, לכן בא הכתוב ושלל מחשבה זו ממש, לומר לנו שלא חשב במעשה זה את רצון הנהיגה לאחיו, אלא כל רצונו היה לקיים מאמר ה', ולכן אמר הכתוב כאשר צוה ה'.

"זאת עבודת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים"
 אפשר לפרש בדרך רמז על פי מה שאמר התנא באבות (ב, ב): "וכל העמלים עם הציבור יהיו עמלים עמהם לשם שמים". והנה מי שעובד עם ציבור בהנהלה רוחנית, אם עובד הוא באמת לשם שמים, אין הוא משפיע מדיבורים שמדברים עליו הציבור לשון הרע ומבזים אותו, כיון שעובד לשם שמים ולא לשם בני אדם להתכבד על ידם, אבל מי שעובד לשם כבוד או ממון, הנה כאשר יפגעו בכבודו או בממונו, יפרוש מתפקידו כי בהסיר הסיבה יסור המסובב.

וזהו שרמז הכתוב: "זאת עבודת בני קהת" - שקחו שיניהם מרוב צער ודיכוי בעבודת הציבור מדברי הציבור, (וזה נרמז בתיבת "קהת" שהיא אתיות "קהל", בחילוף אות ת' באות ל' באותיות דטלו'ת), ובכל זאת הם ממשיכים בתפקידם, הרי זה אתו וסימן - "קדש הקדשים", שכל מטרתם קדש

שפה ברורה
 החסיד רבי זאב-דוב קוזבניקוב היה מרביץ תורה ברבים. פה מפיק מרגליות. לא תמיד היה כזה. בצעירותו סבל מגמגום קשה, והתקשה למסור שיעור אפילו ליהודים פשוטים. פעם אחת, כשנכנס אל רבו היצמה-צדק, החליט לבקש את ברכתו. אמר לו הרבי: "עליך להוסיף ללמוד עם היהודים הפשוטים, והקב"ה ייתן לך כוחות של ביאור והסבר בשפה הלקה". בשיצא מהרבי, הנה זה פלא - הגמגום נעלם בלא היה. בשובו ליעירתו, חזר ברהיטות, לתדהמת הכול, שלושה מאמרי חסידות ששמע מפי הרבי. כשסיים אמר בחינך: "אני הגולם של הרבי. מהרה"ל עשה גולם מחומר, ואילו הרבי עשה גולם מבשר".

לילות תורה

סדר לימוד תורה בלילה, והנהגת הלילה
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

אם ללמוד תורה בתחלת הלילה או בסוף הלילה

במסכת ברכות (דף ג:) ובמסכת סנהדרין (דף מז.) "אמר רב אהא בר ביזנא אמר רבי שמעון הסיידא, כינור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד המלך, וכיון שהגיע הצות לילה באה רוח צפונית ונושבת בו ומנגן מאליו, מיד היה דוד עומד ועוסק בתורה עד שעלה עמוד השחר". ומכאן יש ללמוד שראוי לו לאדם שיהיה עד בשעת הצות הלילה ויעסוק בתורה. (וקודם לכן יאמר "תיקון הצות", וכמו שנתבאר לעיל סימן א'). ויש אומרים שעדיף יותר לאדם שיעסוק בתורה מחצות הלילה עד הבוקר, וכן מבואר בזוהר הקדוש בכמה מקומות, והפליגו מאד בחשיבות לימוד התורה אחר הצות הלילה, ושלא יעבור עליו הצות הלילה בשינה.

וכתב רבינו האר"י ז"ל, שראוי לאדם שלא ישן בתחלת הלילה בשלשת השעות הראשונות שאחר תפלת ערבית, אלא יעסוק בתורה, ואחר כך ילך לישון, ועיקר לימודו בלילה יהיה משעת הצות הלילה עד אשמורת הבוקר.

ויש אומרים שיעסוק בתורה מתחלת הלילה עד הצות הלילה, ובחצות הלילה יאמר "תיקון הצות" ואחר כך ילך לישון. וכל אדם יעשה בזה כפי כחו וכפי מה שמרגיש בנפשו איזה זמן ראוי לו יותר להתעלות בתורה, ועל כל פנים בשעת הצות הלילה יהיה ער ויעסוק בתורה.

ויש אומרים שיש לו לאדם לחבר היום והלילה בלימוד תורה או בתפלה בין בבוקר ובין בערב, והיינו שילמד תורה או יתחיל להתפלל בעלות השחר שהוא זמן סיום הלילה ותחלת היום, ובזמן זאת הכוכבים שהוא זמן סיום היום ותחלת הלילה. ומכל מקום מי שאינו עושה כן יש לו על מה שישמך, ובלבד שילמד תורה ביום ובלילה.

ועיין עוד לעיל (ריש סימן א', וסימן קנה וסימן קנו) בענין לימוד תורה ביום ובלילה וקביעות עתים לתורה.

שיעור הזמן הראוי לשינה

יש אומרים שלצורך בריאות האדם ראוי לו שישן שמונה שעות ביממה. ויש אומרים שלאדם בריא די בכך שישן שש שעות. ודברים אלו תלויים בכל אחד ואחד לפי כחו ובריאותו, ובמה שמרגיל האדם את עצמו. ועל כל פנים יזהר שלא יתמעט זמן לימודו מחמת שמרבה בשינה, וכבר אמרו חז"ל בפרקי אבות (פרק ו' משנה ד') שהתורה נקנית במיעוט שינה. ולענין אם יכול לישון ביום, עיין לעיל (סימן ד' סעיף מח, וסימן רלא), ושם נתבאר שבשבת ראוי ונכון שישן מעט ביום.